

denne: Hvorledes maa Samfundet se paa Udviklingen af hele dette Forhold? Og der forekommer det mig dog, at det vilde være mere tiltalende og ogsaa økonomisk set mere forsvarligt at anvende den nye Form end at anvende den gamle.

Af de Grunde, jeg har anført her, vil det forstaas, at jeg har mine store Betæneligheder ved Enkeltheder i dette Lovforslag. Men som Sagen nu en Gang ligger og ganske særlig under Hensyn til, at det haster med at faa denne Lovgivning, som tager Sigte paa at faa oprettet en Række nye Brug, hvilket vil afhjælpe Arbejdsløsheden, ført ud i Livet, kan jeg efter Omstændighederne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har kunnet give Lovforslaget. Jeg takker den ærede Ordfører for Partiet Venstre og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti for deres ubetingede Tilslutning og den Tilfredshed, hvormed de har hilst Lovforslaget; men jeg takker ogsaa den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti og for det radikale Venstre, fordi de trods Betæneligheder ved Lovforslaget har villet tilsige det deres Støtte. Det er jo sandt, at den, der overvinder sig selv, er større end den, som indtager en hel Stad, og for saa vidt er Tilslutningen fra de Partier, der har Betænelighed ved Lovforslaget, saa meget mere Anerkendelse værd.

Jeg skal ikke give Anledning til Gentagelse af den store Debat, der har været ført i det andet høje Ting om dette Lovforslag; men hvis jeg med et Par Ord kunde bidrage til, at de Betæneligheder, som nu ganske vist er overvundne, men som dog stadig væk findes, hvad jeg meget beklager, kunde blive formindsket, vilde det glæde mig. Jeg vil derfor tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til de almindelige Synspunkter, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen-[Aale]) og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen) fremsatte.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds udtalte, at det glædede ham, at de Krav, der Gang paa Gang fra „vor Side“ — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig — er rejste om at skaffe Jord til de unge, nu er blevet imødekommet. Jeg tror, det ærede Medlem her giver efter for en Tilbøjelighed, som ikke er helt ualmindelig indenfor hans Parti, til, hver Gang en Sag

bliver løst, eller hver Gang en god Virksomhed fortsættes, at hævde, at det er Krav fra den Side, som det ærede Medlem kalder „vor Side“, der er blevet imødekommet. Det forekommer mig, at han er lidt for tilbøjelig til at ville dele Menneskene i to Slags, nemlig de, der vil noget godt — og de er alle Socialdemokrater —, og de, som ikke vil det, men modstræbende lader sig slæbe med til at gøre det gode. Saa simpelt tror jeg nu ikke, Forholdet er. Hvis man vil gaa til Bunds i denne Sag og se paa dens Forhistorie, tror jeg, jeg tør sige, at det er Partiet Venstre, som fra Begyndelsen har rejst denne Sag og stadig har omfattet den med den allerstørste Interesse. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at de to Partier, som i Dag med Glæde og ubetinget har tilsagt deres Tilslutning til Lovforslaget, derved ikke blot har været med til at fremme denne for vort Folks Udvikling saa betydningsfulde Virksomhed, men ogsaa har gjort det paa en Maade, som er langt bedre end den, man fra socialdemokratisk og radikal Side saa ivrigt tilstræber at faa gennemført: at det skal ske ad den Vej, at Staten erhverver Jord og erhverver den ved en Tvangsforanstaltning, nemlig gennem Ekspropriation.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds havde Betæneligheder i Retning af, at denne Lov vilde umuliggøre eller vanskeliggøre det for ubemidlede at komme i Besiddelse af Brug af tilstrækkelig Størrelse. Jeg kan ikke deri være ganske enig med det ærede Medlem; jeg tror ikke, at denne Lov stiller større Krav, end at enhver ung Mand, der virkelig vil anstrenge sig, med de nuværende Lønninger kan opspare sig det nødvendige Beløb og samtidig vække en saadan personlig Tillid i den Kreds, som omgiver ham, at det vil være ham forholdsvis let at tilvejebringe det Beløb, der skal til ud over Statslaanet for at komme ind i et tilstrækkelig stort selvstændigt Brug. Hvis det ærede Medlem mener, at Statskassen burde stille sig saaledes, at selv hvor en ung Mand møder med fuldkommen tomme Hænder, ogsaa tomme med Hensyn til det, jeg vil kalde personlig Kredit hos de Omgivelser, som har Kendskab til ham, skulde den hjælpe, maa jeg erklære mig fuldkommen uenig med det ærede Medlem. Jeg tror, det er af meget stor Vigtighed, at det ogsaa ved denne Sags Behandling gøres klart, at Ansvaret bør først og fremmest lægges hos de unge, som begynder. Hvis de ikke i deres Vandel har vist, at de gennem Arbejde og Spar-